

A TANÁCS 1185/2003/EK RENDELETE
(2002. június 26.)
a cápauszonyoknak a hajók fedélzetén történő leválasztásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A közös halászati politika körébe tartozó halászati erőforrások védelméről és fenntartható hasznosításáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ szerint a közös halászati politikának biztosítania kell az élő vízi erőforrások oly módon történő hasznosítását, hogy az fenntartható gazdasági, környezeti és társadalmi feltételeket biztosítson, és a Tanácsnak közösségi intézkedéseket kell hoznia a vizekhez és az erőforrásokhoz való hozzáférésről, valamint a fenntartható halászati tevékenységek folytatásáról.
- (2) Az *Elasmobranchii* rendszertani egységbe tartozó halakat – amelyek közé a cápák, a ráják és hasonló fajok is tartoznak – életciklusuk jellemzői miatt a halászati tevékenység általában erősen veszélyezteti. A legtöbb ilyen fajt gyakran a más, értékesebb fajokra irányuló közösségi halászati tevékenységek során – mintegy mellékfogásként – halásszák le.
- (3) Az általában a fogási arányok vizsgálatára alapozott jelenlegi tudományos ismeretek azt jelzik, hogy számos cápaállomány súlyosan veszélyeztetett.
- (4) Mindaddig, ameddig a cápák populációdinamikájáról és a halászati tevékenységre adott reakcióiról rendelkezésre álló ismereteink nem teszik lehetővé alaposan kidolgozott és

átfogó gazdálkodási tervek megalkotását, bármilyen, a nem fenntartható gyakorlat kialakulását megelőző vagy a csökkenő cápafogáshoz vezető intézkedés kedvező hatással lesz ezen állományok fennmaradására.

- (5) A „cápauszony-leválasztás” gyakorlata, amelynek során a cápauszonyt eltávolítják és a cápa egyéb részeit a tengerbe vetik, olyan mértékben járulhat hozzá a cápák túlzott mortalitásához, hogy számos cápaállomány jelentősen megfogatoszik, és jövőbeni fennmaradása veszélybe kerül.
- (6) Sürgős szükség van a cápauszony-leválasztás gyakorlatát korlátozó vagy megakadályozó intézkedésekre, ezért a cápauszony eltávolítását a hajók fedélzetén meg kell tiltani. Tekintettel az eltávolított uszony alapján a fajok azonosításánál felmerülő gyakorlati nehézségekre, ennek a tilalomnak – a rájauszonyok eltávolításának kivételével – az *Elasmobranchii* valamennyi tagjára vonatkoznia kell.
- (7) Az elhullott cápák uszonyának leválasztása a fedélzeten abban az esetben azonban megengedett, ha ez a művelet – a cápauszony, illetve a cápa egyéb részei fedélzeten történő elkülönített feldolgozása révén – a cápa összes részének hatékonyabb felhasználására irányul. Ebben az esetben a különleges halászati engedélyekre vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló 1994. június 27-i 1627/94/EK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ szerinti különleges halászati engedélyt a lobogó szerinti tagállamnak kell kibocsátania és adminisztrálnia, és meg kell állapítania a megfelelő feltételeket.
- (8) Annak biztosítására, hogy az uszonyok leválasztása után a cápa minden egyéb része a fedélzeten maradjon, az érvényes különleges halászati engedéllyel rendelkező hajók kapitánya köteles nyilvántartást vezetni a cápauszony mennyiségéről, valamint a cápák kizsigelése és lefejezése után megmaradó egyéb cáparészekről. Ezeket az adatokat, a közös halászati politikára vonatkozó ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ szerint, a hajónaplóba, vagy megfelelő esetben külön nyilvántartásba kell bevezetni.
- (9) A cápauszony-leválasztás gyakorlatából eredő problémák a közösségi vizek határain túlra is kiterjednek. Ezért helyénvaló, hogy a Közösség minden tengeren hasonló mértékig elkötelezze magát az állomány védelme mellett. E rendelet ezért minden közösségi hajóra alkalmazni kell.

⁽¹⁾ HL C 331. E., 2002.12.31., 121. o.

⁽²⁾ 2003. március 27-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL L 358., 2002.12.31., 59. o.

⁽⁴⁾ HL L 171., 1994.7.6., 7. o.

⁽⁵⁾ HL L 261., 1993.10.20., 1. o. A legutóbb a 806/2003/EK rendelettel (HL L 122., 2003.5.16., 1. o.) módosított rendelet.

- (10) A cápaállomány fenntartása, mint alapvető cél érdekében szükséges és helyénvaló szabályokat a cápauszonyok hajófedélzeten történő leválasztására – az arányosság elvével összhangban – meg kell határozni. Ez a rendelet nem lépi túl a Szerződés 5. cikk harmadik bekezdése szerinti célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Hatály

Ezt a rendeletet a cápauszonyok leválasztására, a hajón való szállítására, a cápa vagy cápauszonyok át- és kirakodására egyaránt alkalmazni kell:

1. a tagállamok felségterülete vagy joghatósága alá tartozó tengerekben közlekedő hajókon;
2. más tengereken közlekedő, valamely tagállam lobogója alatt hajózó, vagy ott nyilvántartásba vett hajókon.

2. cikk

Meghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „cápauszony” a cápák valamennyi uszonya, beleértve a farkúszót is, kivéve a ráják mellúszóját, amely a rájauszony része;
2. „cápa” az *Elasmobranchii* rendszertani egységbe tartozó bármely hal;
3. „különleges halászati engedély” az 1627/94/EK rendelet szerint kibocsátott és adminisztrált előzetes halászati engedély.

3. cikk

Tilalmak

- (1) Tilos a cápauszonyokat a hajófedélzeten leválasztani, a hajófedélzeten szállítani, át- vagy kirakodni.
- (2) Tilos az e rendelet megsértésével a hajófedélzeten leválasztott, a hajófedélzeten szállított, át- vagy kirakodott cápauszonyokat megvásárolni, eladásra felkínálni vagy értékesíteni.

4. cikk

Eltérések és kapcsolódó feltételek

(1) A 3. cikk (1) bekezdésétől eltérve, és e cikk (2), (3), (4) és (5) bekezdésére is figyelemmel, a cápauszonyok elhullott cápákról fedélzeten történő leválasztása, annak a fedélzeten szállítása, át- vagy kirakodása a különleges halászati engedéllyel rendelkező hajók esetében engedélyezhető.

(2) Ilyen különleges halászati engedély kizárólag azoknak a halászhajóknak adható ki, amelyek igazoltan rendelkeznek megfelelő kapacitással a cápa valamennyi részének hasznosítására, és ha a cápauszonyok, illetve a cápa egyéb részeinek elkülönített, a hajófedélzeten történő feldolgozásának szükségességét indokolták.

(3) Tilos a cápauszonyok leválasztása után a cápák egyéb részeit tengerbe vetni, kivéve az alapvető feldolgozási műveletekből – ilyen például a lefejezés, a zsigerelés és a nyúzás – eredő részeket.

(4) A fogás után szállított cápauszonyok tömege sohasem haladhatja meg a cápauszonyoknak a cápa fedélzeten szállított, át- vagy kirakodott egyéb részei alapján adódó elméleti tömegét.

(5) A (4) bekezdés alkalmazásának ellenőrzésére a tagállamok határozzák meg az uszonyok, illetve a testek tömege közötti elméleti összefüggést, figyelembe véve a halászat típusát, a fajösszetételt, a feldolgozás és a tárolás módját. Az uszonyok elméleti tömege semmiképpen nem haladhatja meg a cápafogás élőtömegének 5 %-át.

5. cikk

Nyilvántartások

(1) Az érvényes különleges halászati engedéllyel rendelkező hajó kapitánya nyilvántartást vezet a cápauszonyok, illetve a cápák hajófedélzeten szállított, át- vagy kirakodott egyéb részéről.

Amennyiben alkalmazható, az ilyen nyilvántartást a 2847/93/EGK rendelet 6. cikke (1) bekezdésében megállapított fogási naplóban kell vezetni. Azoknál a hajóknál, amelyek nem tartoznak e rendelet 6. cikk (1) bekezdésének hatálya alá, ezeket a nyilvántartásokat a különleges halászati engedélyt kibocsátó illetékes hatóság által biztosított külön nyilvántartásban kell vezetni.

Amennyiben a cápafogás egészét nem rakodják ki, a hajó kapitánya a fogási naplót a ki- és az átrakodásra, valamint a cápauszonyok, illetve a cápa egyéb részei értékesítésére vonatkozó érvényes dokumentumok alapján tölti ki.

A tagállamok határozzák meg az e célra érvényesnek tartott dokumentáció típusát, és a fogási naplóban vezetett nyilvántartásokat rendszeresen ellenőrzik.

(2) Annak elősegítésére, hogy a kikötői hatóságok a kirakodást, illetve az (1) bekezdésben említett dokumentációt ellenőrizzék, az érvényes különleges halászati engedéllyel rendelkező, cápauszonyokat vagy a cápák egyéb részeit közösségi kikötőn kívül kirakodó hajó kapitánya vagy képviselője köteles a fedélzeten szállított fogásról, a kirakodni szánt fogásról, illetve a kikötőbe érkezés becsült idejéről legalább 72 órával a kirakodási kikötőbe érkezés várható időpontja előtt tájékoztatni a lobogó szerinti állam hatóságait, illetve annak az államnak az illetékes hatóságait, amelynek kikötőjét vagy rakodólétesítményeit használni kívánja.

6. cikk

Jelentések és felülvizsgálat

(1) Az e rendelet előző évi végrehajtására vonatkozó átfogó éves jelentést a tagállamok a Bizottságnak legkésőbb május 1-jéig megküldik. A jelentés tartalmazza, hogy miként felügyelték a hajók 3., 4. és 5. cikk előírásainak való megfelelését, és részletezi különösen a kibocsátott különleges halászati engedélyek számát, a

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Luxembourgban, 2003. június 26-án.

cápauszonyok, illetve a cápatestek tömege közötti elméleti összefüggés megállapításának technikai alapját, valamint azokat a dokumentációkat, amelyek alkalmasak a cápauszonyok, illetve a cápatestek elkülönített kirakodásának figyelemmel kísérésére.

(2) A tagállamok második éves jelentésének benyújtása után, de legkésőbb 2006. január 1-jéig, a Bizottság jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet működéséről, és az e téren megvalósuló nemzetközi fejleményekről, és megfelelő esetben előterjesztést tesz e rendelet módosítására. Amennyiben a javasolt módosítás a cápauszony, illetve a cápatest tömege közötti elméleti összefüggést érintené, figyelembe kell venni a halászati tudományos, technikai és gazdasági bizottság tanácsát.

7. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hatvanadik napon lép hatályba.

a Tanács részéről

az elnök

G. DRYS